

Zpravodaj KDS

13.-19. dubna

Ročník I - číslo 14

"Politika je zboží, které musíme prodat",

říká v rozhovoru Tomáš Svoboda, ústřední tajemník KDS.

- Uplynulo přes půl roku od zářijového sjezdu naší strany a tvého nástupu do funkce. Jak zhodnotíš toto období?

V zásadě kladně. Naše strana se stabilizovala a je o ní na veřejnosti slyšet víc, než tomu bylo v minulosti. Kromě toho se zvýšil náš vliv v české vládě obsazením ministerstva životního prostředí a i naše pozice v parlamentech se díky rozpadu OF posílila.

- Podle toho, jak to říkáš, vypadá to s naší stranou docela růžově..

Jistě že jsou uvnitř strany problémy, ale to je pochopitelné. Přece jen máme pár tisíc členů, a je jasné, že mezi nimi jsou názorové rozdíly. Potíž vidím v tom, že my, místo abychom stavěli na tom, co nás spojuje, posilujeme v sobě to, co nás rozděluje.

- To byla řekněme ideová stránka věci, ale jak to vypadá prakticky, organizačně?

Mívám pocit, že někteří lidé v naší straně nechápu, co je vlastně smyslem činnosti politické strany. Místo aby se zaměřili směrem k veřejnosti, místo aby veřejný život snažili spoluvytvářet, zcela na tuto úlohu rezignovali a věnují se pouze pleťachování uvnitř strany. Strana ale není cílem, ta je jenom prostředkem k tomu, abychom mohli ovlivňovat veřejné dění.

- Co konkrétně můžeme udělat ve směru našeho působení na veřejnost?

Myslím si, že bychom si měli vzít příklad z evangelia a podívat se, jak to dělal Kristus. Ten nečekal se založenými rukama a neřikal, mám málo spolupracovníků, nemůžu nic dělat. On šel mezi lidi a přesvědčoval. Diskutoval s nimi na ulicích a chodil za nimi do jejich příbytků. Kdyby to nepodstoupil, nikdy by za ním zástupy nešly a to prostě proto, že by o něm nevěděly.

- Pokud já mohu soudit, mnoho lidí zábrany při veřejné komunikaci. Jak to vyřešit?

Přede vším bych nechtěl, aby se ze všech našich členů stali pouliční kazatelé. Někdo je lepší na organizaci činnosti, jiný umí zpracovávat třeba program. Každý má jiné předpoklady. Rozhodně si však neumím představit jedinou místní organizaci naší strany, kde

by se vhodný člověk pro veřejné vystoupení nenašel.

- To je příliš obecné. Jak se konkrétně máme prezentovat na veřejnosti?

V tomto byla první vlašťovkou akce na Václavském náměstí, jak jste o ní psali ve Zpravodaji. My jsme tam za lidmi šli na ulici, abychom s nimi hovořili o problematice lustrací. Bylo to v den, kdy se výsledky lustrací ve Federálním shromáždění zveřejňovaly. Výsledek byl vynikající. Slyšelo nás několik tisíc lidí. Jenom letáků jsme rozdali na dva a půl tisíce. Leták obsahoval i vratný kupon, na který se pět lidí přihlásilo do strany. Akce vynesla i zájem tisku, dostala se dokonce na titulní stranu Občanského deníku a byl o ní i článek v Lidových novinách.

Byl bych hrozně rád, kdyby se postupně podobné akce staly samozřejmou praxí. Jsou podstatně účinnější než besedy v sálech, jsou mnohem živější a osloví podstatně větší počet lidí.

- A teď jlnam. Jak to vypadá s finančními prostředky strany? Jak jsme na tom?

Peněz máme málo, ale já doufám, že finanční tíseň se vyřeší po přijetí zákona o politických stranách, kde bude blíž upřesněna možnost podnikání a financování politických stran. To, že dostatek finančních prostředků nemáme, je samozřejmě pro nás velkou překážkou. Proto se musíme pouštět do akcí, které nejsou příliš nákladné, ale přesto jsou účinné. Ta akce, o které jsme mluvili, mezi takové určitě patří.

- Jak jsi spokojen s prací aparátu strany, který řídíš?

V některých případech mi vadí neprůhlednost oblastního aparátu, především překážky v toku informací. Mám představu velmi rychlého toku informací z centra do místních organizací. Ten lze zajistit tak, že já zatelefonuji oblastnímu tajemníkovi, oblastní tajemník zatelefonuje místním organizacím v rámci svého působení a informace by takto měla proběhnout během několika hodin. Ve skutečnosti však - neřikám že všude - informovanost vázme.

- Nějakou úlohu v této záležitosti asi hraje Zpravodaj KDS. Co bys k němu řekl?

(pokračování na 3. straně)

ZPRÁVY

Co se děje v zahraniční komisi?

Na schůzi zahraniční komise 3. dubna podal Hynek Krátký zprávu o konferenci v Terstu a Vídní (bližší viz Zpravodaj...). Vídeňské konference se zúčastnil i ústřední tajemník Evropské unie křesťanských demokratů T. Jansen. KDS požádala o přijetí do této organizace.

V souvislosti se změnou vedení britské vlády se mění i vztahy v Evropském parlamentu. Majorovo vedení Konzervativní strany uplatňuje mnohem přívětivější politiku k Evropským společenstvím, což se projevuje ve snaze britských konzervativních poslanců v Evropském parlamentu po sblížení, snad i fúzi, s frakcí evropských křesťanských demokratů (Evropská lidová strana). Tento trend je pro nás

příznivý, protože umožňuje sblížení obou nadnárodních evropských organizací demokratické pravice, jejichž jsme, respektive brzy budeme členy - britskými konzervativci vedené Evropské demokratické unie a výše uvedené Evropské unie křesťanských demokratů.

Členové komise dále projednali vztahy s křesťansko-demokratickými stranami ve střední Evropě a vyjádřili své výhrady ke slovenské koncepci sítěštní organizace UCDEC.

Informaci o politické situaci v Polsku podal náš specialista Tom Svoboda (podrobnější zprávu přinese brzy Zpravodaj).

Zahraněční komise připravila text propagačního a informačního letáku o KDS, který bude přeložen do cizích jazyků a používán jak při cestách do zahraničí, tak i doma při stycích se zahraničními novináři a politiky.

Na konci dubna se Ing. Jirsa zúčastní zasedání hospodářské komise EDU v Bruselu.

Půda v centru zájmu

V pondělí 8. dubna se konala tisková konference KDS za účasti předsedy Václava Bendy, 1. místopředsedy Miroslava Tyla a ústředního tajemníka Tomáše Svobody. Dotazy novinářů se převážně dotýkaly právě projednávaného zákona o půdě. Václav Benda se nejprve krátce zmínil o dohodě, která byla uzavřena v politickém grémii (v němž jsou zastoupeny všechny poslanecké kluby). Ta spočívá v odmítnutí zákona tak, aby nebyl úplně (pokračování na 4. straně)

Ekologie není žádná šlehačka

Stanovisko místní skupiny Křesťanskodemokratické strany v Ústí nad Labem

Jako strana umístěná v pravé části politického spektra jednoznačně podporujeme privatizaci, soukromé podnikání a tržní mechanismus, což jsou prvky ekonomické reformy ministra Klause. Se znepokojením však pozorujeme snahy některých lidí stavět proti sobě ekonomickou reformu a ekologii. Dokonce i sám ministr Klaus se vyjádřil, že ekologie je jakási šlehačka, na kterou bude čas, až se vybuduje ten základ, ta ekonomika.

Zde však jde zřejmě o omyl. Ekologie není žádná šlehačka, ale vědní obor, který se zabývá vztahy mezi organismy a prostředím, včetně vlivu lidské činnosti. Ekologické zákony jsou stejně závažné jako fyzikální a matematické, nelze je ignorovat. Letec, který se rozhodne ignorovat gravitační zákon, dopadne velice tvrdě. A podobně i každý, kdo bude ignorovat zákonitosti ekologické.

Základní zásadou fungujícího tržního mechanismu a podnikání musí být, že každý podniká za své, že každý si platí veškeré náklady spojené se svým podnikáním. Nemůže přinést dobré výsledky "mechanismus", který zde existoval dříve, kdy "podnikatel" - melouchář poskytoval své služby s materiálem, který nakradl na svém pracovišti.

S některými činnostmi je spojeno znečišťování nebo narušování životního prostředí. To způsobuje určité škody nebo zvýšené náklady, některé finančně vyčíslitelné - např. zvýšená nemocnost, různá preventivní opatření, zvýšená korozí apod. Tyto náklady by měl - v souladu s výše uvedenou zásadou - platit ten, kdo je svou

(pokračování na 4. straně)

Z PARLAMENTU

Marak Banda

Znovu zákon o půdě

Při hlasování na plénu FS o předložených pozměňovacích návrzích byly přijaty některé změny směřující zpět k vládní verzi zákona a naopak byla zamítnuta některá důležitá upřesnění a vyjasnění zákona. Zákon se tak stal pro pravicovou část FS nepřijatelným. Protože by ale odmítnutí návrhu zákona znamenalo - kromě politických problémů směrem k našemu zemědělství a obecnému zdržení (než by se začala projednávat nějaká pozměněná verze 3T, mohlo by uběhnout několik měsíců) - vážné vyostření už tak nepřilíhčivých vztahů mezi vládou a parlamentem (v řadě parlamentních demokracií je projednávání klíčových zákonů - a tím zákon o půdě nepochybně je - přímo spojeno s otázkou důvěry vládě), bylo nutné najít nějaké kompromisní řešení. Nalezeným řešením bylo nesouhlasné usnesení Sněmovny lidu a Sněmovny národů k návrhu zákona o půdě. Ve Sněmovně lidu hlasovali i naši poslanci pro návrh zákona a sněmovna sice těsně, ale přesvědčivě návrh zákona schválila. Ve Sněmovně národů a zvláště v její české části byl návrh naprosto jasnou většinou hlasů zamítnut. Podle Ústavy a jednacího řádu FS bude nyní z obou částí FS ustavena dohodovací komise, která bude mít za úkol připravit konečné znění zákona tak, aby byl přijatelný pro

obě sněmovny. Čili vlastně problém střetu vláda kontra parlament byl přenesen na půdu parlamentu a vláda z něj byla vynechána.

Důvěra vládě

V předchozí části jsem popisoval postup našich poslanců, kteří vlastně chránili federální vládu, přestože de iure i de facto nejsme členy federální vládní koalice. Ne že bych si nemyslel, že někteří členové federální vlády (a samozřejmě i české vlády) by si nezasloužili padnout, ale vyslovení nedůvěry federální vládě by znamenalo nejen značnou destabilizaci už tak nepřilíhčivé stabilní situace ve společnosti, ale i odmítnutí (nebo alespoň podstatné zdržení) toho nejpodstatnějšího, co federální vláda zatím předložila a snad i naplňuje - vládního scénáře radikální ekonomické reformy. A to si dnes naše strana nepřaje.

ČNR a lustrace

V ČNR nebyla na poslední plénu jmenována vyšetřovací komise pro lustrace poslanců, protože klub poslanců KSCM podmiňoval svoji účast v této komisi přesným zadáním práce komise. Ustavně právní výbor byl pověřen, aby toto zadání komisi zformuloval tak, aby nedošlo v ČNR k tomu, k čemu došlo po zveřejnění jmen agentů StB ve FS. Ustavně právní výbor trvá na tom, že nemůže jít o zjišťování stupně viny, ať už ve smyslu právním či ve smyslu morálním. Vyšetřovací komise má pouze zjistit, kdo z důležitých veřejných činitelů v ČR byl vědomým spolupracovníkem StB či byl kandidátem tajné spolupráce s StB splňujícím následující tři důležité podmínky: a) věděl, že se stýká s StB, b) opakovaně se s StB stýkal mimo úřední místnosti, c) podával informace významné pro StB neoficiální cestou v utajovaném styku nebo

plnil úkoly, které mu StB uložila. Myslím si, že toto má právo veřejnost vědět o každém činitele veřejného života.

Fond národního jmění

Na nejbližší plénu má být schválen zákon o působnosti orgánů České republiky v transformačním procesu a Fondu národního jmění (v podstatě jen prováděcí zákon k federálnímu transformačnímu zákonu). Byl bych rád, kdyby se nám do tohoto zákona podařilo prosadit možnost kontroly ČNR nad projekty privatizace důležitých státních akciových společností. Myslím, že vláda často podléhá tlakům podnikových maří (viz například snahy řady podniků vyhnout se malé privatizaci - ať už pomocí zákona o velké privatizaci či pomocí zakládání akciových společností se zahraniční majetkovou účastí - nebo podivná jednání české vlády s firmou Baťa - na poslední plénu ČNR byla odmítnuta odpověď ministra Grégra na interpelaci poslance v této věci) a pomocí různých výjimek obchází schválený scénář ekonomické reformy.

ČSAV

Už dlouho probíhají na úrovni vlády i ČNR jednání o budoucnosti Československé akademie věd. Všichni se shodují v tom, že v ČSAV je obrovský duchovní potenciál (zřejmě mnohem kvalitnější než na vysokých školách) a že není možné vědu v naší zemi zahubit. Bohužel představitelé ČSAV se stále snaží udržet a potvrdit současný stav. To není možné, neboť řada pracovišť vůbec nemá potřebnou úroveň a oddělení (ba přímo rivalita) vysokých škol a ČSAV není přirozené a nemůže vést k potřebným výsledkům. Pokud ovšem budou zástupci ČSAV trvat na svém, hrozí nebezpečí, že v

rozpočtu na rok 1992 se nenajde dost prostředků a zanikne řada ústavů (a možná ty nejlepší), které by mělo cenu zachovat.

Komory

Do ČNR bylo předloženo několik zákonů o profesních komorách (komora architektů, komora stavebních inženýrů, lékařská komora, stomatologická komora atd.). Na první pohled se zdají tyto profesní komory v pořádku a ve většině západních zemí také fungují. Bohužel je zde však jedno nebezpečí. Zatímco na Západě vznikaly "zdola" a teprve ve chvíli, kdy už měly tak vysokou prestiž, že si stejně občané vybírali za své obchodní partnery už jen členy těchto komor (tedy členství bylo zárukou kvality), obávám se u nás opačného procesu. Tedy komory vznikající "zhora" a místo záruk perfektního provedení způsobující unifikaci daných činností a nedovolující podnikat v dané oblasti nikomu, kdo s nimi není zadobře (komory mají právo udělovat oprávnění činnosti). Protože je mi ale jasné, že i v tržním hospodářství musí mít občan určité záruky dobrého provedení prací, které by mohly ohrozit jeho zdraví či život, budeme muset nějaké podobné úpravy asi přijmout.

Osobní prosba

Byl bych velmi rád, kdybyste alespoň v některých MO mohli udělat anketu či průzkum týkající se toho, jak by měly vypadat zprávy z parlamentu. Nevím, zda nedsledují fakta, která jsou všem známa, či naopak nevynechávám některá, která Vám známa nejsou. Také bych rád věděl, zda mám zprávy zaměřit spíše na konkrétní obsah návrhů zákonů či spíše na strategii a taktiku při jejich projednávání nebo více na problematiku koaličních vztahů a jednání vlád. Za všechny Vaše podněty Vám předem děkuji.

KOMENTÁŘE

K rozpadu Jugoslávie

dr. Hrynek Krátký, místopředseda KDS, zahraniční tajemník KDS

Je mi smutno, když na mezinárodních konferencích slyším mluvit zástupce jugoslávských republik - v drtivé většině jde o vášnivé monology, vyznačující se černobílou optikou a nechtí ke kompromisu, který by uspokojil všechny zúčastněné strany. Taková zaslepenost je to nejhorší, co by nás, myslím Čechy a Slováky, mohlo potkat.

Domnívám se, že rozpad Jugoslávie, který se zdá být neodvratný, by měl v zásadě tři důsledky.

V první řadě pro okolní země. Rakouská vláda již podniká přípravy pro případ občanské války v Jugoslávii. Mezi jiným se uvažuje o prodloužení základní vojenské služby o jeden měsíc, jsou přijímána nouzová opatření k přijetí tisíců uprchlíků a k pacifikaci pronikajících ozbrojených oddílů. Není těžké si představit, že vojenský konflikt v Jugoslávii by ohrozil bezpečnost a zhoršil hospodářskou situaci i v Rumunsku, Albánii, Maďarsku a Československu.

Rozpad Jugoslávie - byť mírovým způsobem - by měl svůj dopad i na celoevropskou politickou scénu. Rozpad politických struktur by v Jugoslávii byl doprovázen i hospodářským chaosem, nejistotou investic. Varovný

příklad Jugoslávie by přinutil k větší opatrnosti ty západní podnikatelské kruhy, které přemýšlejí o investicích do středoevropských zemí. Zvláště nedůvěryhodnými by se staly země s podobnými, tedy separatistickými a nacionalistickými tendencemi - mezi nimi Československo. Není tedy vyloučené, že v důsledku rozpadu Jugoslávie by výrazně poklesl objem zahraničních investic v Československu. Přitom ty jsou jednou z podmínek zdravé ekonomické reformy. Z obecnějšího hlediska by mohlo dojít ke zpomalení, ne-li přímo přehodnocení koncepce evropského integračního procesu.

Třetí rovina přesahuje evropský kontinent. Jugoslávský konflikt má totiž dva aspekty - jde o konflikt národností, ale i o konflikt demokracie a komunismu. Jugoslávie, přesně řečeno Srbsko, je dnes paradoxně jednou z mála zemí střední Evropy, kde si komunisté doposud udrželi velký vliv. V případě rozpadu by proto do této oblasti jistě směřoval mocenský zájem SSSR, jenž by si tak snažil kompenzovat své ztráty vlivu ve střední Evropě. Tento zájem by se mohl setkat v podmínkách nedůvěry Západu k novým republikám s příznivou reakcí. V konfliktních vztazích jednotlivých regionů mezi sebou by v komunistické ideologii opět nutně ožily militantní rysy - v tomto smyslu by rozpad Jugoslávie mohl vytvořit ohnisko potenciální recidivy studené války.

Co Mečiar řekl - neřekl

Ing. Pavel Tollner, 2. místopředseda KDS

Bylo nebylo. Asi však bylo. Pan předseda vlády na jednom ze svých pověstných mítinků s "pracujícími" prohlásil, že během své s FMZV nekoordinované cesty do SSSR vedl tajná jednání se sovětskými generály v otázce licencí spojených s pokračováním výroby tanků sovětského typu v martinských strojírnách.

Zase jsem se stydlěl za Slovensko. Mám tam maminku, sestru a spoustu dobrých přátel. Vzpomínám, s jakou úlevou jsem přijal zprávu o rozhodnutí pana prezidenta, že náš stát konečně přestane produkovat a vyvážet zbraně. Vždyť bylo veřejným tajemstvím, že naše zbraně sytí téměř každý konflikt kdekoli na světě.

Takže znovu budeme výhodně obchodovat se smrtí, aby "slovenští dělníci" měli práci? Snad nebudeme. Pan premiér své výroky totiž v zápětí popřel. Zůstala nejistota, o co vlastně šlo? O obchod? O čem jedná Slovensko se SSSR?

Jakého má Slovenská republika premiéra, je věcí občanů této republiky a jejího zastupitelského sboru - Slovenské národní rady. Mě však jako občana CSFR separátní jednání s ruským medvědem ohrožují.

Že to připomíná metody sovětské KGB, mistra dezinformace? Bylo nebylo? Kdoví, k další nedůvěře a z ní plynoucí destabilizaci to stačilo.

"Politika je zboží, které musíme prodat"

(dokončení z 1. strany)

Jsem se Zpravodajem spokojen. Myslím si, že to je to, co strana potřebovala. K jeho obsahu však mám jednu připomínku. Postrádám v něm větší množství politických komentářů k aktuálním věcem. Já se domnívám, že celá jedna stránka by měla být věnována komentářům ke všem důležitým otázkám, které se v politice dějí. Proč jsme třeba nikdy nehovořili o připraveném bytovém zákonu nebo o situaci ve zdravotnictví - všechno by se mělo komentovat. Nemá smysl, aby naše strana vydávala stovky prohlášení ke všem věcem, ale přece jen názor našich poslanců a jiných reprezentantů na jednotlivé problémy by měl být naší členské základně a příznivcům známý.

- Co! Jsem zaslých! o jedná-ních ohledně tisku, na němž bychom se měli podílet. Jak to s ním vypadá?

Vlastní tisk nemáme a myslím, že vlastní tisk ani mít nebudeme. Jestli nějaký tisk mít budeme, bude to nejspíše akciová společnost, kde budeme jedním z podílníků. Takto se rýsuje projekt Planeta, který se připravuje společně s liberálními demokraty a s několika rakouskými a kanadským partnerem. Tato jedná-ní vede Pavel Tollner. Další projekt, o němž jednáme já, je společný s Občanskou demokratickou stranou a dalšími stranami - také by to byla forma akciové společnosti. Nicméně já si myslím - a řada lidí by mě za to nejraději kámenovala -, že politická strana vlastní tisk nepotřebuje. My potřebujeme nasázet jakási kukaččí vejce do různých deníků a jiných masmédií, mít tam prostě lidi, kteří nám stojí blízko, kteří s námi spolupracují a kteří píšou o tom, co bychom tam rádi viděli. Vybudovat si takovou síť není otázka dnů, to je otázka měsíců, roků a je to i otázka peněz.

- Proč je to "otázkou peněz"? Mí dosti podezřel.

Přece jen ti lidé potřebují nějakou motivaci, tzn. musíme pro ně být něčím zajímaví, něčím si je získat, tím samozřejmě nemyslím úplatky, my je přece nebudeme uplácet za to, aby o nás hezky psali, ale jsou tady jiné formy: nechat jim zpracovat různé materiály, zařadit pro ně odborná školení atd.

- V Rakousku nebo Německu existují akademie, instituty, které pomáhají stranám ve vzdělávání jejich členů. Kdy budeme mít podobnou instituci my?

To je něco, co my skutečně postrádáme. Máme málo zkušeností - jak lidé ve vedení, tak lidé z místních organizací, nevíme přesně, jak politiku dělat, skutečně bychom si potřebovali vyškolit odborníky. V zahraničí existují vedle stran na stranách formálně nezávislá, nicméně se stranami provázaná občanská sdružení, která zařizují odborné instituty, které potom pomáhají stranám připravovat a školit odborníky. Možná prozradím tajemství, ale i vedle naší strany se formuje podobné sdružení, které by mělo za cíl vytvoření takového institutu.

- Co to je "marketing" politické strany?

Politická strana je svým způsobem podobná kterémukoliv hospodářskému podniku. Vyrábí zboží, tím je její program a její osobnosti, toto zboží musí prodávat, musí mu tedy dělat reklamu. Podobně jako hospodářské podniky má své konkurenty, těmi jsou jiné politické strany, které také chtějí prodávat. Zákazníky jsou pochopitelně voliči.

Nyní se naskytá řada otázek. Máme dobré zboží? Umíme ho prodávat? Děláme mu dobrou reklamu? To jsou otázky nejen pro vedení strany, ale i pro všechny místní organizace, protože i ony jsou takovými hospodářskými podniky.

- Začíná být aktuální otázka voleb. Budou za rok a dva měsíce. Co to pro nás znamená?

Musíme se na ně dobře připravit, musíme začít vybírat kandidáty a především si musíme ujasnit, jak do těchto voleb půjdeme. Já se obávám, že to všechno zase bude narychlo spletené dohromady. Pro to abychom si mohli připravit volební kampaň, musíme znát základní představu. Jak do těchto voleb půjdeme, zda půjdeme sami nebo v koalici, a když v koalici, tak s kým. Pro přípravu na volby bychom také potřebovali vědět, jak vůbec budou volby vypadat. Pokud bude většinový systém, musíme do voleb postavit především ty lidi, kteří jsou známi v jednotlivých regionech a těm pak uděláme reklamu. Jestliže bude poměrné zastoupení, postavíme především osobnosti, které jsou známé celostátně nebo v širším regionu a budeme propagovat především stranu, její program a její hlavní tým.

- Máme dost zdravotních volebních manažerů?

Nemáme. V tuto chvíli nemáme ani dostatek odborně zdatných kandidátů, my je musíme připravit. Jak říkám, měl by tomu pomoci onen institut, o němž jsem již mluvil.

- Kdy podle Tebe asi bude příští sjezd?

Já se domnívám, že optimální čas pro sjezd by byl leden příštího roku. Do té doby bychom mohli připravit skutečně komplexní program naší strany, měli bychom dodělat stanovy a tento sjezd by měl s celou parádou odstartovat naši volební kampaň, pokud volby budou v červnu.

- V souvislosti s předpokládanou změnou uspořádání strany odmítl RZV myšlenku mimořádného sjezdu, ale zřejmě se otázka zemského uspořádání strany dostane na pořad sjezdu následného. Co o tom soudíš? Jak si myslíš, že by mělo vypadat ideální organizační členění naší strany?

Především musí sto procentně odpovídat státoprávnímu uspořádání. Já bych v našem státě chtěl trojfederativní uspořádání. Ovšem jestliže tomu tak nebude, nepovažují za účelné, abychom ve straně měli zemské uspořádání měli, když nebude ve státě. A ještě malou perličku. Nerad bych to zakřiknul, ale vypadá to tak, že budeme mít

na Slovensku místní organizace. Minulý týden jsem odeslal dvě stě přihlašek do Trnavy, zdá se, že se objevují i Poprad, Košice, myslím si, že by se naše strana tentokrát skutečně mohla na Slovensku uchytit.

- Co tím strana sleduje?

Tím sledujeme pochopitelně rozšíření naší strany, ale myslím si, že to bude báječné, pokud se nám to podaří, protože málokterá politická strana v našem státě má federální působnost a tím se ukáže, že to myslíme a udržerím celistvosti tohoto státu vážně.

- Co na to říká Křesťansko-demokratické hnutí?

Zatím na to neříká nic. KDH se v českých zemích registrovalo již loni.

- Rekl! ještě něco o práci sekretariátu. Ctenáři by to jistě mohli zajímat.

Sekretariát byl zreorganizován a myslím si, že v tuto chvíli už jsou jasné kompetence jednotlivých zaměstnanců. V těchto dnech začíná také fungovat i tisková služba KDS.

- Pracuje sekretariát efektivně?

Má rezervy. Všichni máme rezervy.

Děkuji za rozhovor.

Ptal se Ondřej Turek.

Vážení přátelé,
pokud má být naše strana akceschopná, potřebujeme se vzájemně informovat o tom, co se děje. Prosím Vás proto o pozvánky na všechny schůze oblastních zastupitelských výborů a na důležité schůze místních organizací.
Předem Vám všem děkuji.
Za sekretariát KDS
Věra Matauschová

P.S.: Vážení předsedové,
ještě stále se stává, že od nových členů přicházejí staré přihlášky, což nám při registraci komplikuje život. Prosím Vás, používejte již výhradně přihlášek nových.

Jakou chceme policii?

(dokončení z minulého čísla)

Uvažovaná organizace učiní zcela zbytečnou velitelsko organizační složku policie a samozřejmě i vojenskou subordinovanou organizaci na ústřední úrovni republik. Specializované složky pak mohou být účinné a plnit svůj účel, budou-li působit po celém území federace. Jako odborné musí být zcela odděleny od politické sféry. Jejich řízení politikem by opětovně navodilo dnešní, shora kritizovaný stav. Existence federálního ministerstva vnitra je pak zcela zbytečná.

Na úrovni republik či spolkových států by realizace těchto myšlenek měla znamenat, že republiková ministerstva vnitra se omezí na civilní správu všech otázek, které nebudou spravovat specializovaná ministerstva. Je přirozené, že žádné ekonomické funkce či výzkumné technické sem nepatří.

Na úrovni federace mají místo odborné, od politické sféry striktně oddělené ústředny: pro výzkum, vyšetřování některých specifických činností, pro poskytování kriminálních služeb, pro mezinárodní spolupráci a pro boj s některými formami trestné činnosti (obchod s drogami, terorismus).

Mimo rozsah této úvahy zůstávají a do oblasti policie ani ministerstva vnitra nepatří složky

pro činnost státu zaměřenou vně státu - výzvědná, špiónážní, zpravodajská činnost. Její největší část souvisí s obranou a přirozeně patří do tohoto resortu.

Činnosti spojené s vyhledáváním a potíráním obdobných činností prováděných na území našeho státu proti němu musí příslušet jak do kompetence obecné policie, tak do kompetence určité specializované ústředny. Současně je třeba počítat s nutností existence vysoce odborné a operativní specializované ústřední složky pro ochranu státního tajemství, popř. i určitých tajemství hospodářských. Zde však již vzniká otázka, do jaké míry je to věc státu a do jaké věc soukromých firem.

Počítáme tedy s

1. policiemi obecními, regionálními,

2. republikovými ministerstvy vnitra zcela oprostěnými od policejní složky,

3. vznikem federálních policejních ústředí.

Uvažovaná koncepce, jak je zřejmé, neklade nároky na státní rozpočet. Naopak povede ke snížení výdajů. Je ve shodě s požadavkem, aby politika byla službou občanům a nikoliv prostředkem k jejich ovládnutí nebo předmětem osobních tížností.

Jan Molík

Ekologie není žádná šlehačka

(dokončení z 1. strany)
činností způsobuje, a ne někdo jiný. Např. náklady na zvýšenou nemocnost v důsledku znečištění ovzduší nemohou být hrazeny ze státního rozpočtu nebo z nemocenského pojištění, ale těmi, kteří toto znečištění ovzduší způsobují. Opačný postup, kdy zvýšené náklady a škody způsobené znečištěním prostředí platí za znečišťovatele někdo jiný (např. stát, obec, občané), případně se problém nechá neřešený pro budoucnost, je postup velmi nebezpečný pro životní prostředí, znamená podporu pro nížení přírody a je i v rozporu s normálně fungujícím tržním mechanismem.

Zmíněná zásada, aby každý platil škody a náklady vzniklé jeho činností na životním prostředí, je obecně obsažena i v bodě 10 zásad Dohody o spolupráci demokratických právcových sil, kde se uvádí, že za cílový stav pokládáme "důsledné propojení ekologie s ekonomikou: cokoliv je ekologicky závadné, mělo by se automaticky stát také drahým".

Současná situace je však taková, že při tvorbě ekonomických zákonů se uvedené principy zanedbávají. Znečišťovatelé jsou fakticky nepřímo dotováni tím, že za následky jejich znečišťování platí někdo jiný (občané, státní pokladna, obec), nebo se nechávají zcela neřešeny, což zvyšuje dluh vůči budoucnosti. Tím je ohrožováno životní prostředí i samotný tržní princip.

Proto důrazně požadujeme, aby již vydané i připravované ekonomické zákony byly uvedeny do souladu s logickou zásadou, aby každý subjekt platil veškeré náklady spojené se svou činností, včetně škod na životním prostředí, a aby tyto prostředky byly skutečně použity na nápravu těchto škod a jejich předcházení.

Životnímu prostředí pomůže jedině uvedená legislativní řešení v rámci fungujícího tržního mechanismu, a nikoliv občasná almužna přidělovaná nepravdělně některým postíženým oblastem při příliš hlasitých protestech.

Zpracoval RNDr. Pavel Jůza

LISTÁRNA

O nespokojenosti

Z různých stran (od členů i organizací) lze čas od času zaslechnout kritiku vedení KDS - že si pryč o všem rozhoduje samo a že členská základna není vůbec informována. K tomu dvě poznámky:

1. Princip zastupitelské demokracie spočívá v tom, že si určitá oblast (kraj, okres, obec aj.) zvolí svého zástupce, který jí bude v příslušném orgánu ZASTUPOVAT. Tento člověk má samozřejmě podle svého nejlepšího vědomí a svědomí hájit zájmy své oblasti, nicméně jeho úloha přirozeně nespočívá v tom, že by při řešení nějakého problému vždy oběhl své voliče, zeptal se jich, co o tom soudí, a pak se rozhodl (snad by si z jednotlivých názorů udělal průměr či vybral názor nejvíce zastoupený či třeba názor nejlépe nebo nejhlasitěji obhajovaný?), po vlastně bude prosazovat. Ne. On se právě rozhoduje podle SVÉHO svědomí tak, jak se domnívá, že je to pro jeho oblast nejlepší. Vždyť právě proto si ho občané zvolili, protože mu důvěřovali a domnívali se, že právě on bude schopný vzhledem k svým mravním a odborným kvalitám dobře vystupovat za svou oblast. Vždyť proč by jinak nemohl nakrásně být poslancem FS bývalý s. pracovník StB, když by jeho úkolem bylo pouhé sbírání a prů.ování názorů a ne to, aby obhajoval ty věci, které ON SAM považuje za dobré. Již slyším rozhorlené hlasy - "ale on se přece MUSÍ řídit názorem svých voličů!". Upřímně řečeno - nemusí. Za prvé je názor lidu většinou reprezentován názorem těch nejukřičivějších. A za druhé a hlavně - ON sedí v zastupitelském orgánu, ON má o věci přehled

a tedy jedině ON má právo rozhodnout. A volič musí důvěřovat sám sobě, že dal svůj hlas člověku, který se rozhodne správně (byť by třeba rozhodnutí jeho zástupce mělo být dobrým neprůzračným). Který občan by třeba souhlasil se zdražením? - a přesto je to výhledově patrně nezbytné a dobré.

Občané samozřejmě mohou a měli by se obracet na svého zástupce, informovat ho o svých požadavcích a problémech (vždyť podle čeho se má zástupce orientovat v případech, do kterých třeba docela nevidí?). Zástupce by měl přispěvkem svých voličů vzít na vědomí (a rozhodnout se pak tak, jak to sám považuje za nejlepší). Takto by tedy měla fungovat vazba volič - zástupce. Tedy konkrétně v případě naší strany - každá oblast má svého zástupce v Republikovém zastupitelském výboru - proč se členové strany rozčilují na vedení, když mají svého zástupce - na něho by se měli obracet, ten by je měl informovat a navíc JE PROBLEMEM VOLICU, ne vedení, jestliže jejich zástupce není schopen hájit jejich zájmy - asi tedy nezvolili dobrého, ale za to vedení opravdu nemůže. Ze tedy RZV rozhoduje o postupu strany, aniž by se na vše ptal členů, bylo snad výše nastíněno dostatečně.

2. Místní (případně oblastní) organizace byly ustanoveny právě proto, aby fungovaly. Upřímně řečeno je trochu na nich, do jaké míry jsou schopny si informace zajistit. Např. co se týče Zpravodaje - snad se nemusí každému líbit, ale určité informace z centra zde bezesporu jsou (a ony čtyři koruny za měsíc zvláště při dnešních cenových relacích skutečně nejsou pro nikoho finančně neúnosné). Co se týče jeho distribuce - ta je přeci plně v rukou místních organizací a nefunguje-li, je to jejich vina, nikoli vina centra.

Dále - jistě že by některé informace (o členech, o našich zástupcích tu i onde aj.) měly být k dispozici na sekretariátu strany. Ale kde je má sekretariát brát, když některé oblastní organizace nebyly s to (po několikaletých urgencích) zaslat na sekretariát slušný seznam členů!

Každá místní či oblastní organizace si může pozvat na besedu někoho z vedení strany či nějakého poslance. Samozřejmě, tyto lidé jsou značně časově vytíženi, nicméně často žádosti vyhoví. Bohužel, asi o to není zájem.

Proč by se tedy mělo vedení strany snažit vnucovat informace organizacím, které o to evidentně mají jen velmi chabý zájem a které nejsou schopny je distribuovat mezi své členy? A proč členové těchto organizací, namísto aby trochu zlepšili situaci a fungování svých organizací, raději hlasně kritizují centrum?

Tolik k informovanosti.

Marta Bendová, Praha

ZPRÁVY

V. Benda, T. Svoboda a M. Tyl na tiskové konferenci

(dokončení z 1. strany)
stažen z programu (viz Z parlamentu) Pak znovu Miroslav Tyl trpělivě vysvětloval novinářům přístup jeho návrhu k současným družstvům. řekl, že nechce rozbít současná zemědělská družstva, chce je přetransformovat v družstva skutečná, družstva vlastníků. Tisková konference měla ohlas v tisku a většina deníků o ní psala poměrně seriózně. Vyznamenaly se však Rozhlasové noviny na stanici Praha, jejichž redaktor okomentoval tiskovou konferenci zcela v duchu názoru, že KDS chce rozbít družstva, že chce okrást 15 000 hodných družstevníků ze Sportovní haly a že chce nechat vyhladovět národ. Známá bolševická písnička.

3. zasedání RZV

Nová telefonní čísla sekretariátu KDS:
ústřední telefonník KDS - (02) 2195 - 5671
hospodářská technika KDS - (02) 235 84 29
tisková služba KDS - (02) 235 14 54

Ve čtvrtek 4. dubna v P. zasedal republikový zastupitelský výbor KDS. Projednal zprávu komise pro budoucí uspořádání strany, která předložila jedinou variantu, která by předpokládala vytvoření zemských sněmů všech ostatních orgánů. V současné době by však takový zásah do struktury strany předpokládal změnu stanov a tím i svolání mimořádného sjezdu. Tato myšlenka byla republikovým výborem odmítnuta a, vzhledem k rezignaci komise, byly vyzvány oblastní výbory o vlastní návrhy. Dále byl schválen všeobecný jednací řád KDS, rozpočet strany na 2. čtvrtletí a široce byla prodiskutována propagační akce Laura. Republikový zastupitelský výbor dále odmítl projednat výsledky hospodaření za rok 1990.

OBJEDNÁVKA ZPRAVODAJE KDS

MO

adresa (ulice, město, PSČ)

počet kusů

Předplatné do konce června činí 12 Kčs a do konce roku 38 Kčs.
Přikládávejte doklad o zaplacení!

ZPRAVODAJ KDS vydává MO mladých křesťanských demokratů. Šéfredaktor Ondřej Turek. Redakční rada: Marek, Martin a Patrik Bendovi, Vašek Dvořák, Martin Frel, Karel a Pavel Vlasáková. Technická redakce: Marta Bendová, Adéla Sorřová a Petr Hoffmann. Grafická úprava Petr Hoffmann. Adresa redakce: Sekretariát KDS - Zpravodaj, Sokolská 39, 12000, Praha 2, tel./fax. 2351454. MIC 46643. Cena 1 Kčs.